

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5185/2018
17.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужиоца-противтуженог АА из ..., против тужене-противтужиље ББ и тужене ВВ, обе из ..., чији је заједнички пуномоћник Соња Миленковић, адвокат из ..., ради утврђења права својине по тужби и утврђења и исплате по противтужби, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2743/2018 од 09.05.2018. године, у седници одржаној 17.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2743/2018 од 09.05.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Убу П 40/14 од 08.09.2015. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев, па је утврђено да је тужилац ванкњижни сувласник са уделом од $\frac{1}{2}$ по основу стицања у брачној заједници са туженом ББ, и то: пословно – стамбеног објекта димензија 15,5 x 14 метара, који се састоји од сутерена, приземља и спрата, стојећег делом на кп.бр. .../... из пл.бр. ... КО ..., која парцела је у сувојини тужене ББ са уделом од $\frac{4}{5}$ и тужене ВВ са уделом од $\frac{1}{5}$, а делом на кп.бр. .../... из зк.ул.бр. ... и пл.бр. ... КО ..., која је у својини Републике Србије, као и власник са уделом од $\frac{4}{5}$ на делу кп.бр. .../... КО ... који се налази под наведеном зградом и делу који је неопходан за редовно коришћење исте, што су тужене дужне признати и трпети да тужилац у поступку деобе издвоји свој сувласнички удео на поменутом објекту. Ставом другим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је утврђено да је тужилац сувласник са уделом од $\frac{1}{2}$ покретних ствари ближе одређених у овом ставу изреке, што је тужена ББ дужна признати и трпети да тужилац физички издвоји свој део наведених ствари. Ставом трећим изреке одбијен је противтужбени захтев којим је тужена ББ тражила да се утврди да путничко возило беле боје, марке „...“, број шасије ..., број мотора ..., рег. ознаке ... -... и две приколице број шасије ..., рег. ознаке ... -... представљају заједничку брачну имовину тужене ББ и тужиоца. Ставом четвртим изреке одбијен је противтужбени захтев којим је тужена ББ тражила да се утврди да је она по основу заједничке брачне тековине власник $\frac{4}{5}$ идеалних делова путничког возила и две приколице ближе наведених у ставу трећем изреке. Ставом петим изреке одбијен је противтужбени захтев којим је тужена ББ тражила да се утврди да је она искључиви власник дизалице ..., као и 8 м³ нових дасака за шаловање, те да се обавезе тужилац да то призна и да их врати туженој или да јој надокнади новчану

противвредност истих. Ставом шестим изреке обавезане су тужене да тужиоцу накнаде трошкове парничног поступка од 390.806,80 динара.

Допунском пресудом Основног суда у Убу П 40/14 од 24.01.2018. године, ставом првим изреке одбијен је противтужбени захтев којим је тужена ББ тражила да се обавезе тужилац да туженој, на име удела тужене од 4/5 на возилу беле боје марке „...“, рег. ознаке ... -...-, исплати 4.000 евра у динарској противвредности са законском затезном каматом на овај износ почев од 23.05.2005. године па до исплате. Ставом другим изреке одбијен је протвитужбени захтев којим је тужена ББ тражила да се тужилац обавезе да јој на име накнаде штете за дизалицу ..., као и 8 м3 дасака за шаловање исплати 2.500 евра у динарској противвредности са законском затезном каматом почев од 23.05.2005. године.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2743/2018 од 09.05.2018. године, ставом првим изреке одбијена је жалба тужених и првостепена пресуда потврђена у ставу првом изреке којим је утврђено да је тужилац ванкњижни сувласник на пословно стамбеном објекту ближе описном у овом ставу изреке, са уделом од $\frac{1}{2}$, као и у делу којим је утврђено да је тужилац власник са уделом од $\frac{2}{5}$ дела на делу кат.парцеле бр. .../... КО ..., који се налази под наведеном зградом и делу који је неопходан за редовно коришћење исте, док је у преосталом делу од $\frac{2}{5}$ до досуђених $\frac{4}{5}$ делова на наведеној непокретности пресуда укинута. Ставом другим изреке преиначена је првостепена пресуда у делу става другог изреке којим је утврђено сувласништво тужиоца на стварима и то на подним и зидним плочицама, те је у том делу тужбени захтев одбијен, док је у преосталом делу наведеног става жалба тужених одбијена и првостепена пресуда потврђена. Ставом трећим изреке преиначена је првостепена пресуда у ставу трећем изреке, те је утврђено да путничко возило беле боје марке „...“, рег. ознаке ... -...-... и две приколице број шасије ..., рег. ознаке ... -...-... представљају брачну тековину тужене ББ и тужиоца. Ставом четвртим изреке укинута је првостепена пресуда у ставу четвртном и петом изреке. Ставом петим изреке преиначена је првостепена допунска пресуда, те је делимично усвојен противтужбени захтев тужене ББ и обавезан тужилац да јој на име удела на возилу беле боје марке „...“ рег. ознаке ... -...-... и на две приколице број шасије ..., рег. ознаке ... -...-... исплати 2.500 евра у динарској противвредности и да јој на име удела на $\frac{1}{2}$ дизалице ..., као и 8 м3 дасака исплати 1.250 евра у динарској противвредности, све са законском затезном каматом почев од 24.06.2015. године па до коначне исплате, док је одбијен захтев којим је тужена ББ тражила да се обавезе тужилац да јој на име удела на возилу исплати још 1.500 евра, а до тражених 4.000 евра, као и још 1.250 евра до тражених 2.500 евра у динарској противвредности, као и да јој на досуђене износе плати законску затезну камату почев од 23.05.2005. године до 24.06.2015. године. Ставом шестим изреке преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу шестом изреке првостепене пресуде, те је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужене су изјавиле ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 72/11, 55/14 и 87/18), у вези члана 506. став 2. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 72/11, 55/14 и 87/18) Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 19.04.2004. године са захтевом за утврђење права својине. Пресуда Основног суда у Ваљеву, Судска јединица у Лајковцу П 1434/10 од 14.07.2011. године укинута је решењем Апелационог суда у Београду Гж 1022/12 од 11.12.2013. године. У тужби, као ни током поступка није означена вредност предмета спора, тако да се у том случају вредност предмета спора у односу на неновчано потраживање утврђује према одређеној или плаћеној судској такси. Према стању у списима, суд је одредио судску таксу на тужбу од 50.000,00 динара.

Током поступка тужена ББ поднела је противтужбу против тужиоца којим је тражила да се утврди да путничко возило марке „...“ и две приколице представљају брачну тековину тужене ББ и тужиоца, те да се утврди да је она искључиви власник дизалице ..., као и 8 м³ нових дасака за шаловање, те да се обавезе тужилац да јој на име удела у стицању брачне тековине исплати противвредност наведених покретних ствари.

Према тарифном броју 1, став 1. тачка 5. Закона о изменама и допунама Закона о судским таксама („Сл. гласник РС“, број 9/2002, ... 31/09), прописано је да за тужбу, противтужбу и приговор пребијања поднет пред судом опште надлежности плаћа се према вредности предмета спора преко 1.000.000 динара вредности – 48.800,00 динара увећано за 0,5% од вредности предмета спора, а највише до 97.500,00 динара. Ценећи висину одмерене судске таксе према Тарифном броју 1, став 1. тачка 5. Закона о изменама и допунама Закона о судским таксама, вредност предмета спора у овој парници је 1.000.000,00 динара (будући да такса за вредност предмета спора од 1.010.000,00 динара, према важећој тарифи у моменту одређивање судске таксе износи 53.850,00 динара).

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретној правној ствари се ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано и новчано потраживање. У односу на неновчано потраживање вредност предмета спора није одређена ни у тужби, а ни током поступка, а такса на тужбу и првостепену одлуку први пут је одређена у пресуди Основног суда у Ваљеву, Судска јединица у Лајковцу П 1434/10 од 14.07.2011. године у висини од 50.000,00 динара на тужбу. У конкретном случају, утврђено је да је вредност предмета спора (која се односи на неновчано потраживање) 1.000.000,00 динара, што је динарска противвредност 14.278,45 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе 19.04.2004. године (1 евро = 70,0356 динара), док је вредност предмета спора у односу на новчано потраживање 2.750 евра у динарској противвредности.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору, који се односи на новчано и неновчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Без обзира што је одлука преиначена, у ком случају би по измењеном члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била увек дозвољена, у конкретном случају се

наведена законска одредба не може применити. Преиначење допунске пресуде је у корист ревидента - тужене ББ па она нема правни интерес да ревидира на део другостепене пресуде којим је преиначена првостепена пресуда, јер је побијаном другостепеном пресудом преиначена допунска пресуда, те је делимично усвојен противтужбени захтев тужене ББ и обавезан тужилац да јој на име удела на возилу беле боје марке „...“ рег. ознаке ... -...-... и на две приколице рег. ознаке ... -...-... исплати 2.500 евра у динарској противвредности и да јој на име удела на ½ дизалице ..., као и 8 м3 дасака исплати 1.250 евра у динарској противвредности, све са законском затезном каматом почев од 24.06.2015. године па до коначне исплате. И у ситуацији када је ревизија дозвољена за преиначени део првостепене пресуде та дозвољеност не повлачи дозвољеност ревизије и у делу где је првостепена пресуда потврђена од стране другостепеног суда. Стога изјављена ревизија са разлога из чл. 403 ст.2 ЗПП није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић